

(המשך ממעמד 15)

היגון הנסוכה על פניה. נושא זה של הפייטה — מאריה האבלה על ישו — הו' נצחה בידי גדולי הפסלים. אך מאדונה זו נמצאת בכנסיה הטראגית ביותר, שכן לפי האמונה נקברה בה גופתו של ישו.

משום כך באים אלפי מאמינים מדי שנה, לעלות על הקבר הקדוש ולפקוד את הכנסיה הבנויה מעליו. הם באים אל המאדונה, מח' לים את פניה, תורמים לה מתנות זהב, ו' משלמים בזהב את נדריהם שנדרו לפניה. התוצאה מדהימה: החרו, שבקצהו קבוע הפסל בתוך כוך קטן, נוצץ כולו בזהב: כי הקירות מכוסים בתבליטים ואיקונאות, פמ' טות ופסלים. ולמרות שהחרו מואר רק ב' נרות, אותם תורמים המאמינים — הוא מאיר באור יקר.

אבל בעצם לא כל כך יקרות: כי לא כל הנוצץ זהב, ורוב האצרות הממלאים את ה' חדר עשויים מנוחשת מוזהבת.

פרט לאוצרות הנמצאים מאחורי הזוכיות: תבניות זהב של הגב הקדוש מעטרים את פסל הבתולה מכל צדדיו, והיא עצמה ע' נדת תבשיטים שנתרמו על ידי נשים: עגילי זהב, אצרות, שרשרות ותליונים. היא גם מחזיקה שרביט זהב בידה, ולראשה כתר ה' זהב המפורסם.

האם הכתר אינו עשוי זהב?

סיפרו הכמרים: לפני כ־70 שנה נגנב ל' ראשונה כתר המאדונה, השייכת לכנסיה ה' קאתולית. החדש נפל על מאמינים בני כ' נוצרית אחרת.

כדי למנוע שפכות דמים — הוחלט ל' הסתיר את הגניבה מקהל המתפללים, ו' הותקן חיקוי נחושת לכתר, — שאותו הרכיבו על ראש המאדונה העצובה.

כיום כתר הזהב — אם אוטנם הוא עשוי זהב שמור בידי הכנסיה, עד אשר יתוקן ארון הזוכיות של המאדונה.

אבל היכן נמצאת ההילה הזוהרת מאחורי הפסל? היא נעלמה.

★ ★ ★

אל הזהב!

ה' כומר שנכנס אל החדר, בשתיים ל' פנות בוקר ראה שהנרות אינם מאירים את המאדונה, כשהוליק אותם — ראה שה' הילה חדלה להבהיק מאחורי ראש המאדונה, ועל הריצפה הוא הבחין בפלאייר מעוקם.

יותר מאוחר הסתברו שאר הפרטים: דרך חלונות הקומה השנייה (ראה סידרת תמונות בעמודים 15-14) השחילו עצמם הפורצים בינות לסורגים, חדרו לקומה השנייה, ואו הם החלו לרדת על הפיגומים.

שכן פנים הכנסיה, וגם כמה מקירותיה החיצוניים, מכוסים ברשת של פיגומי-מתכת, שהיו מערכת סולמות שמושיים עבור ה' שודדים.

השופצים נערכים מזה שבע שנים בלי

הרף. אכן סגומה מוצאת ממקומה, מועתק על כל פרטיה — ואז מוחלפת בחדשה. ולאורך הפיגומים האלה טיפסו השודדים אל המדרגות היורדות אל הקומה הראשונה, ובהם ירדו מעדנות ופנו אל המאדונה.

אבל הם לא הצליחו לפרוץ את הארון בו ניצב הפסל עטור הזהב. לאחר נסיונות נפל אחדים, בהם ניסו לחתוך את הזוכיות העבה בחותך-זכוכית מיהלום, הם החליטו לפרוץ את דלת הארון בעזרת מברגים ואיזמלים.

הפתח הספיק לשודדים להכניס אך ורק את כל היד פנימה. על כך הם גם לא יכלו לגנוב את שרביט המאדונה, המלא אבני אודם, ספירים ויהלומים, וגם לא את עגילי המאדונה המשובצים ביהלומים. הם חפנו ו' הוציאו לבבות חלולים העשויים מזהב, ואו הם שלחו יום אל הכתר.

את הילת הזהב השטוחה העשויה משני יגילים בקוטר של 30 סנטימטר, והמשרו בצת בשבע אבני-אודם וספיר, הם שלו החוצה. אך כשניסו לגנוב את הכתר המעוגל, הם לא הצליחו להוציא אותו דרך הפתח הקטן שנוצר בדלת בזמן הפריצה. הכתר הנפלא נשאר בתוך הארון.

★ ★ ★

פשע נורא

ב' דור מעורבות, עדי-ראייה מיקרים, שהתנפשו בלילה החם על מרפסות בתי הם, כי בגניבה הנועות השתתפו שלושה אנשים.

מה יעשו שלושת האלמונים עם הילת הזהב המזהרת?

אם ינסו למכור אותה לא יקבלו עבורה סכום שיצדיק את הפשע המזועזע. ערכה הוא סנטימנטלי בעיקר. שכן משקל הזהב הוא לא יותר מקילוגרם, שערכו 2.000 לירות. ערך האבנים היקרות כ־4.000 ל' רות, והם לא יקבלו סכום זה עבור סחורתם הגנובה.

מחיר הלבבות, אשר נתרמו מעומק ליבם של מאמינים — כמתת אהבה לאם הקדושה. ערכם לכשיתוכו יהיה 800 לירות.

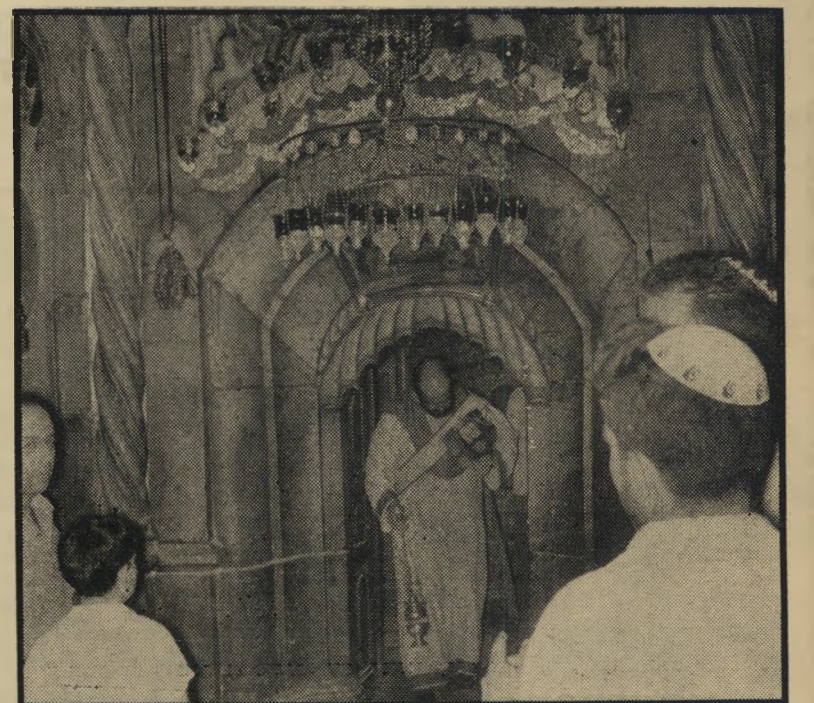
האם עבור סכום זה כדאי להתיר לבבות? זה יהיה פשע נורא.

משום שהוא פגע בכנסיה הקדושה ב' יותר, בעולם, השייכת לארבע כחות נור' צריות גם רחד.

ומפני שהם עלולים לגרום, עבור כמה מאות לירות, לנזק בל ישוער למדינת ישראל — הנלחמת על זכותה להחזיק ב' ירושלים ובמקומות הקדושים שבה — ב' טענה שהיא תוכל לשמור עליהם.

והם פשעו בעיקר משום שהם גנבו את הילתה של מאריה, שמיליוני אנשים התפללו לשבועיה והאמינו בה, באמונה תמימה.

וזהו פשע שיכופר רק אם יחזירו את ההילה, — אל המקום אליו היא שייכת.

הפכה נסיית-הקבר מאז כיבוש ירו' שלום העתיקה ואפילו יהודים דתיים (כשני הצעירים חובשי-הכיפות) מרבים לבקר בה. בצילום: כומר יו'ני יוצא ממערת-הקבר, אשר מנכסייתו נגנבו חפצי-הפולחן, שעבור עדות למציאתם הבטיחה משטרת ישראל פרס של 5000 ל'. הפרס נקבע הרבה מעל לערך הגניבה, כדי להרתיע את הגנבים מהתכת העדיים.

מגיפה

דיפלומטית

סיפור על גרעון רפאל עלה לאחרונה בזכרון אחד מיועצי ראש-המשלה, אהרן כ'ידן. סיפר כ'ידן: "לפני הרבה הרבה שנים, כשמעצמות הברית שלטו עדיין באוסטריה, נשלח רפאל לחינה, כדי להסדיר את העברת עצמותיו של חנוה מינת היהודים לישראל. מכיון שקברו נמצא בשטח שהוחזק או על ידי שלטונות הכיבוש האמריקאים, פנה רפי אל אליהם, ואו החלה התכתבות ארוכה, ש' התנהלה בין הצבא האמריקאי לבין משרדי החוץ האמריקאי והישראלי. תוך כדי כך חל שיבוש מסויים, ובאחד המכתבים שהגיעו לפי המען של משרד החוץ הישראלי, נאמר כי שלטונות הכיבוש האמריקאים לא מתנג' דים שת'אודור הרצל יסדיר את העברת עצמותיו של גדעון רפאל מחינה לישראל." כ'ידן לא סיים את סיפורו מבלי להתנצל, מכובן, ומבלי לאחל לרפאל חיים ארוכים.

התרת החווה, ואילו תורג'מן נהנה מכך, שעתה יש בידו להציע בשוק זמרת שהולך לה אפילו בניוירוק. ● תעלומה מעסיקה את הקלוחות הקבועים של הדיסקוטק של פרוי" ריקה סגל: מי הוא האלמוני שקורע את תמונתו של יהורם גאון, הנראה בחברתה של פרדי, מעל גבי תמונה התלויה בכנסיה, ומי הוא זה שתולה כל פעם תמונה זהה חדשה במקום זו הקרועה? ● צחוק-צחוק, אבל שרה-עבודה לפחות לוקח את טיסותיו של אייבי נתן ברצינות. השבוע נראה יגאל אלון במיזלת קליפורניה, כשהות מסתוד עם אייבי, מקבל ממנו דו"ח מפורט על טיסתו השניה למצריים. אל ההס' תודדות הצטרף ברע מסויים איש העסקים ישעיהו ("שייקה") ריקוני, בעלה של הזמרת, אבל הוא באמת לא שייך לעניין — הוא סתם חבר של השניים. ● הלהקה ה' הרכיב יונתן ברמון, לסיבוב הופעות ב' עולם, והמופיעה עכשיו באולימפייה ב' פאריס, עושה חייל. וזאת למרות שהפעם החליט כרמון להבליט יותר את היופי ה'

אלופים זאבי (באמצע) ווייצמן (משמאל) ב"זברה" אחמד שמר על השבויים

● שגריר ישראל בארצות-הברית, שדובר כה רבות על החלפתו, ימשיך כנראה לכהן בתפקידו. השגריר, אברהם ("אייב") הר' מן, מחזיק עד עתה בשיא עולמי בחתק ב' חשיגטון — הוא מכהן שם כבר שמונה שנים. השבוע נזכר אחד מעמיתיו במשרד, כי רק שגריר אחד בהיסטוריה החדושה עבר את שיאו של הרמן. היה זה השגריר ה' גרמני בתורכיה, בימי הקנצלר ביסמרק, ב' אמצע המאה שעברה. הוא כיהן בקושטא תשע שנים, וזה לשנת כהונתו התשיעית במיקרה, עקב מגיפת דבר שמנעה את ה' זרתו למולדתו. ● ותיקים בתפקיד אחר שבילו השבוע לא רע: אלופי צה"ל רחב' עם ("גנדי") זאבי ועזר וייצמן, ש' נכחו בזירת-נצחון של נחילאים (טקס היתר' ל', בו כורעים הקצינים הוותרים של הגדוד לפני חמור צבוע בפסים לבנים ושחורים, דימוי הנותן את השם זברה לטקס). אחד הציובאטים שהושמע שם: כיצד נח'לאי אחד החיידר כל כך עם השבוי המצרי אח' מד, עד שכאשר הוא היה מתעייף, הוא היה מוסר את רובהו לאחמד על-מנת שישמור הוא על השבויים.

★ ★ ★

מחלה

אמנותית

זוכרים את אתי ביטמן, נערת הווהר הדיזינגופית, שמכרה את מכוניתה הקטנה כדי לממן את נסיעתה לארצות-הברית? ובכן, עתה נתגלה סוד הנסיעה: אתי החליטה יום בהיר אחד להיכנס לעסקי האמרגנות. היא התקשרה עם אמנים ישראלים, כדי לייצגם בחו"ל, ונסעה בלב שמה. ההצעה הקוסמת ביותר שהיה לה להציע בארצות-הברית היתה הזמרת עדנה גורן. אתי אף הצלי' על להתחם את מועדון סברה הניוירוקי של חווה הופעות לעדנה, אך בינתיים פר' צה המלחמה, ונסיעתה של הזמרת התעכבה קצת. אתי מיהרה לכוא ארצה, אבל כאן חיכתה לה האכזבה: אלרגן אחר, ידוע יותר — מרקו תורג'מן — הצליח לעדנ את הזמרת בשבילו. גורן ביקשה מביטמן את

גברי של ישראל, על חשבון היופי הנשי שלה. בכל הלהקה אין כמעט אף חתיכה אחת, אבל יש בה המון המון חתיכים ידועים, כמו: אשר ("אושיק") לוי, חנו' גורדלצ'ק, שמואליק קראזם ואריק איינשטיין. ● צמד הזמרים אביב ו' אילקה רוזן נודמו ביום השישי האחרון לתל-השומר לביקור מכרים פצועי המלחמה. עובדי בית-החולים קיבלו אותם בשימחה מופגנת, שרואתה להם קצת מוגזמת. מיד הוסבר להם, כי זה עתה הודיעה הזמרת איינה רובינא כי אינה חשה בטוב, וכי לא תוכל להופיע באותה שעה בפני הפצור' עים, כפי שתיכננה קודם לכן. עובדי תל- השומר ביקשו מאביבה ומאילקה שיואילו לאלתר הופעה בפני החיילים הפצועים, כדי שלא ינחלו אכזבה מביטול ברגע האחרון של תוכנית הסובסחה מראש. השניים נע'ו ברצון. ● אגב, באותו ערב הופיעה אילנה במלון הילטון בתל-אביב, בתוכנית הראיונות הפומביים שממנה מיו שבוע העיתונאי אריה אבנרי. ● זמרת אחרת, עליזה קאשי, שמנו אמנים רבים אחרים, חזרה לארץ מיד לאחר המלחמה, ברגע שהדבר עלה בידה, מתאוננת כי מאז שחזרה היא רודפת אחרי סא"ל שאול ביבר, האחראי לבידור בצה"ל, ומתחננת בפניו שיסדר לה הופעות-חינם בפני החיילים. עד היום טרם הצליח ביבר לשבצה בתוכנית, וזאת למרות שאין הוא נהנה עתה מאותו שפע של אמנים-מתנדבים שהיה לו בערב המלחמה ומיד לאחריה.

★ ★ ★

פסוקי השבוע

● שריהבטחון משה דיין, בטקס קבורתם של חללי תשי"ח מהעיר העתיקה בהר הזיתים: "רק כאשר אין חיים — אין מתים." ● ח"כ המערך משה ברעב, על הצעת הפשרה של אבא חושי במרכז מסא"י, בנוגע לאיחוד עם רפי"י: "היא מינחת שם כנאן שאין לה שופכין."